

[Niels Helveg Petersen]

gør jeg ikke. Vi ønsker blot, når vi skal afveje de grundlæggende økonomiske interesser i denne sag, at have det bedst mulige beslutningsgrundlag.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg skal sige tak for hr. Niels Helveg Petersens kovending. Det glæder mig, at det radikale venstre nu anerkender, at vi bør se på taksterne. Vi havde en forespørgselsdebat her for ca. halvandet år siden, hvor vi stillede et dagsordensforslag, som det radikale venstre ikke kunne støtte – med den begrundelse, at det ikke var nødvendigt at se på DSBs takster. Jeg siger tak for kovendingen.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 56 har ordet.

Karl Møller (DKP):

Det ville nok ikke være helt i overensstemmelse med sandheden, hvis jeg stillede mig op her og sagde tak for en aktiv og engageret debat omkring det forslag, vi nu har fremsat. Vi er godt klar over, at den udsættelse, som i flere omgange er sket af behandlingen af dette forslag, og også den redegørelsesdebat, som vi allerede har haft på et tidligere tidspunkt i dag, i nogen grad har taget vinden ud af vort forslag. Jeg mener godt, man kan sige, at selve den tid, der er gået, måske har gjort det mindre aktuelt, men jeg tror nok, de fleste på længere sigt vil komme til at erkende, at det nok ikke er blevet mindre nødvendigt.

Vi er godt klar over, at det er et vidtrækkende forslag – jeg havde nær sagt et radikalt forslag, men det er altså os, der har stillet det. Det er et forslag, som tager sigte på at tage fat om det, som er selve ondets rod, når det drejer sig om f. eks. Kattegattrafikken, så vi fremover kan forhindre dispositioner som dem, vi har været vidne til i forbindelse med indskrænkningen af Grenaa-Hundreded Linien. Altså dispositioner, som ingen hensyn tager til samfundets, til de lokale områders interesser, men dispositioner, som alene er motiveret ud fra et ønske om den størst mulige fortjeneste til i dette tilfælde de private rederier. Det er jo det, der er kendsgernerne bag Grenaa-Hundreded

Linien's indskrænkninger. Alle ved det, men SV-regeringen vil ikke tage konsekvenserne og lader altså blot stå til, som også redegørelsen gav udtryk for.

Forslaget er fremsat for én gang for alle at få skabt de betingelser for samfundet, som er nødvendige for, at man kan foretage den overordnede, samlede trafikplanlægning, den overordnede, samlede styring af i dette tilfælde Kattegattrafikken mellem Jylland og Sjælland, så man kan regulere trafikken på en forudseende, på en kundevenlig måde, så den hele tiden er tilrettelagt efter det aktuelle behov, og således at staten kan foretage sine meget kostbare økonomiske investeringer – det er det jo, når det handler om trafikinvesteringer – med en sikkerhed for maksimal udnyttelse af investeringerne. Vi mener faktisk også, at forslaget – mere dengang, omkring december måned, end nu – er i overensstemmelse med de ønsker, som de lokale samfund på hver side af Kattegat havde. Det er de områder, som har haft ulemperne og problemerne ved det private anarki tæt inde på livet.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at det sådan set har været et led i vores bestræbelser på at få et statsligt trafikskab, et trafikskab, hvor staten simpelt hen står for den overordnede trafik imellem landsdelene med tog, skib, fly osv., og hvor lokaltrafikken i højere grad er overladt til de lokale myndigheder, altså de amtstrafikskaber, som især dukker op, og som i løbet af ganske få år uden tvivl vil være en realitet i alle landets amter, og også de kommunale trafikskaber, som vi kender fra de større byer.

Vi mener også, at det, at man statsliggør færgeoverfarten mellem Sjælland og Jylland, vil sikre bedre muligheder for en stabil og en tryk tilværelse for dem, som er ansat på disse ruter. I den forbindelse synes jeg nok man må sige også fra denne talerstol, at det forsøg, der er gjort af de ansatte deroppe, på at danne et nyt interessentskab i samarbejde med bl. a. Hundested Havn – og jeg tror også, de amtslige og de kommunale myndigheder vil gå mere aktivt ind i dette interessentskab – i virkeligheden kun er en nødløsning, en nødløsning, som er aftunget af de omstændigheder, som man er blevet påtvunget. Det er efter vores mening ret så urimeligt, at det skal være nødvendigt med den slags initiativer, fordi staten og folketinget passivt ser